

Ο άγιος μάρτυρας Ιουλιανός

/ Το Συναξάρι της Πεντηκοστής / Συναξαριακές μορφές

Καταγόμενος από την Ανάζαρβο της Δευτέρας Κιλικίας, ο άγιος Ιουλιανός ήταν γιος εθνικού συγκλητικού, αλλά είχε λάβει στέρεα χριστιανική μόρφωση από την ευσεβή μητέρα του, Ασκληπιοδώρα, και ήταν βαθιά καταρτισμένος στις θεόπνευστες Γραφές. Κατά τον διωγμό του Διοκλητιανού, καταγγέλθηκε στον σκληρό διοικητή Μαρκιανό, ο οποίος βρισκόταν στην Φλάβια (Σις). Καθώς αρνήθηκε να θυσιάσει στα είδωλα, ο διοικητής έδωσε εντολή να τον μαστιγώσουν και τον απείλησε με φρικτά βασανιστήρια. Ο άγιος αποκρίθηκε: «Δεν φοβάμαι το μαρτύριο και τίποτε δεν πρόκειται να με κάνει να αρνηθώ τον Νόμο που μου μεταδόθηκε παιδιόθεν, ακόμη κι αν με κάψεις στην πυρά, γιατί έχω στήριγμα τον Χριστό, στον οποίο προσφέρω ακατάπαυστα θυσία αινέσεως».

Ο διε-στραμμένος δικαστής διέταξε να του βάλουν με τη βία στο στόμα ειδωλόθυτα, αλλά ο άγιος απάντησε ότι αυτό που γίνεται με την βία δεν λογίζεται ως θυσία. Αφού τον μαστίγωσαν εκ νέου, ο Μαρκιανός τον οδήγησε στην Ανάζαρβο, ενώ οι άνδρες του τον χτυπούσαν σε όλο τον δρόμο. Όταν έφτασαν στην πόλη, ο γενναίος μάρτυρας εμφανίσθηκε ενώπιον του δικαστηρίου, όπου επέδειξε την ίδια αποφασιστικότητα, παρά το γεγονός ότι τον εξανάγκασαν να πει το κρασί της ακάθαρτης σπονδής και να κρατά θυμίαμα στα χέρια του. Εν συνεχεία μεταφέρθηκε στις Αίγες στον Ισικό κόλπο, περίφημες για τον ναό του Άσκληπιού που υπήρχε εκεί, και δέχθηκε πιέσεις να υποταχθεί στις εντολές του αυτοκράτορα, επί ποινή θανατώσεως στην πυρά.

Ο Ιουλιανός αποκρίθηκε στον διοικητή: «Και ποιος σε εμποδίζει να το πράξεις;» Έφεραν τότε την μητέρα του, η οποία τον είχε ακολουθήσει, ελπίζοντας ότι οι επίμονες παρακλήσεις της θα τον έκαναν να λυγίσει. Η Ασκληπιοδώρα εξασφάλισε την άδεια να μείνει τρεις ημέρες με τον γιό της στην φυλακή του· αντί όμως να τον εκλιπαρήσει να λυπηθεί την ζωή του, εκείνη τον ενεθάρρυνε να παραμένει στέρεος μέχρι θανάτου στην ομολογία της πίστεώς του στον Χριστό, τον Νικητή του θανάτου. Του έλεγε μάλιστα: «Γνωρίζεις ποιο είναι το αληθινό συμφέρον σου, αφού εγώ σου το δίδαξα. Πράξε λοιπόν ώστε να δοξάσεις τον μόνο αληθινό Θεό!»

Όταν έληξε η προθεσμία και ο Μαρκιανός ανα-κάλυψε ότι τον ενέπαιξαν, διέταξε να κλείσουν τον Ιουλιανό σε ένα σάκκο γεμάτο άμμο και να ρίξουν μέσα φίδια, σκορπιούς και κάθε είδους δη-λητηριώδη ερπετά και κατόπιν να τον πετάξουν στην θάλασσα. Έτσι ενώ το σώμα του γενναίου μάρτυρος του Χριστού βυθιζόταν στην άβυσσο, η ψυχή του φτερούγισε προς τον υψηλότερο των ουρανών για να καθήσει στην σύναξη των πρωτοτόκων.

Τα τίμια λείψανά του βρέθηκαν αργότερα και μεταφέρθηκαν κοντά στην Αντιόχεια, σε απόσταση τριών μιλίων από την πόλη, στον δρόμο προς την Δάφνη, όπου κτίσθηκε προς τιμήν του ναός που γνώρισε μεγάλη τιμή εξαιτίας των αναρίθμητων ιάσεων που επιτελούνταν εκεί, ιδιαί-τερα μεταξύ δαιμονισμένων και φρενοβλαβών. Το ιερό κάηκε κατά την περσική εισβολή του 537.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Ιούνιος, εκδ. Ίνδικτος, σ.250-251)

<http://bit.ly/1vmpICS>